

Одлука о измјенама и допунама Одлуке високог представника којом се проширује мандат Комисије за реформу у области одбране објављене у Службеном гласнику БиХ бр. 4/04

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир чињеницу да је Сјeverноатлантски савјет, на

свом састанку одржаном 4. децембра 2003. године констатовало напредак који је остварила Босна и Херцеговина у својим настојањима да се придружи програму Партнерство за мир, те изјавило да “са задовољством очекује да поздрави Босну и Херцеговину у програму Партнерство за мир када испуни услове које је поставио НАТО савез” те апеловало на БиХ “да предвиди самит који ће се одржати у Истанбулу као реалан датум до којег може испунити неиспуњене услове”;

Имајући у виду Коминике од 11. децембра 2003. године у којем је Управни одбор Савјета за имплементацију мира “топло поздравио усвајање готово свих законодавних препорука Комисије за реформу у области одбране, на тај начин отварајући могућност да се Босна и Херцеговина размотри за чланство у НАТО-вом програму Партнерство за мир”;

Подсјећајући сена Одлуку Високог представника од 4. фебруара 2004. год. донесену на приједлог предсједавајућег Комисије за реформу у области одбране, Џејмса Локера, да се прошири и преусмјери мандат Комисије како би надзирала имплементацију препорука које је израдила и то на вријеме за самит у Истанбулу, те како би даље побољшала координацију помоћи међународне заједнице за реформу одбране;

Подсјећајући се такође да је Босна и Херцеговина остварила знатан напредак у реформи одбрамбеног поретка испунивши готово сва очекивања НАТО-а и да су органи власти Босне и Херцеговине значајно повећали своје одговорности у реформи одбране;

Потврђујући да је Министарство одбране Босне и Херцеговине предвођено министром Николом Радовановићем важна покретачка снага у остваривању брзих и значајних резултата у успостављању новог одбрамбеног поретка Босне и Херцеговине;

Имајући на ум приједлог предсједавајућег Комисије за реформу у области одбране, Џејмса Локера, да се именује министар Никола Радовановић за копредсједавајућег Комисије, додатно показујући у којој мјери је Босна и Херцеговина извршила трансформацију

свог одбрамбеног поретка и преузела веће обавезе;

Узевши у обзир, констатујући, те имајући на уму све претходно поменуто, Високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА КОЈОМ СЕ ПРОШИРУЈЕ МАНДАТ КОМИСИЈЕ ЗА РЕФОРМУ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ ОБЈАВЉЕНЕ У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ БР. 4/04

Члан 1.

У Одлуци којом се проширује мандат Комисије за реформу у области одбране (Службени гласник Босне и Херцеговине, бр. 4/04), у члану 3. став 1. мијења и се и гласи:

“Комисија ће се састојати од два копредсједавајућа, потпредсједавајућег, те следећих чланова:

и. Предсједавајући Заједничке комисије за безбједност и одбрану Парламентарне скупштине БиХ;

ии. Министри одбране Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине.”

У ставу 3. ријечи “предсједавајући може” замјењују се ријечима “копредсједавајући могу”.

Члан 2.

У члану 4. став 2. те члану 5. став 3. ријечи “предсједавајући може” замјењују се ријечима “копредсједавајући могу”, а ријечи “буде сматрао неопходним (буде цијенио потребним)” замјењују се ријечима “буду сматрали неопходним”.

Члан 3.

Члан 6. мијења се и гласи:

“Високи представник ће именовати међународног

копредсједавајућег Комисије. Министар одбране Босне и Херцеговине ће обављати функцију другог копредсједавајућег Комисије. Директор Одјељења за безбједност и сарадњу Организације за безбједност и сарадњу у Европи ће вршити дужност потпредсједавајућег Комисије.”

Члан 4.

Члан 7. мијења се и гласи:

“Копредсједавајући су одговорни за руковођење радом Комисије. Копредсједавајући припремају распоред рада и процедуре рада, те сазивају састанке Комисије, који се могу одржавати како то буде потребно на различитим локацијама на цијелој територији Босне и Херцеговине. Неће бити потребан никакав одређен кворум да би се одржао састанак Комисије.

Потпредсједавајући ће предсједавати у одсуству копредсједавајућих.”

Члан 5.

У члану 8. став 3. и члану 9. ријеч “предсједавајући” замјењује се ријечју “копредсједавајући”, уз одговарајућу промјену у коњугацији. У члану 9. ријечи “како буде оцијенио потребним” замјењују се ријечима “како буду оцијенили потребним”.

Члан 6.

Члан 12. Одлуке којом се проширује мандат Комисије за реформу у области одбране брише се.

Члан 7.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 11. мај 2004.

Педи Ешдаун

Високи представник